

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 1. junija 1927.

Št. 22.

Vabilo

na

Prosvetni dan kmetskega ljudstva

ki ga priredi

Slov. krsč.-zveza za Koroško na binkostni ponedeljek
dne 6. junija t. l. v Šmihelu nad Pliberkom.

S P O R E D :

Ob 9ih sv. maša, potem

1. Shod na prostem z govorom „Kmet temelj naroda in države“.
2. Shod za moske v Šer cerjevem kozolcu z govorom „Kaj zahteva današnji čas od Kmeta“.
3. Istočasno v Šercejevi dvorani shod za žene in dekleta z govori „Vzor slovenske kmetijske matere“ in „Slovensko kmetijsko dekle“.
4. Popoldne ob 4ih ljudska veselica s petjem in igro „Miklova Zala“.

Vse može in fante, žene in dekleta vabi k udeležbi
Slov. krsč.-zveza za Koroško.

76

Šolska reforma.

Jasno je, da moramo napredovati v kulturi. Za to nam je dal Bog pamet, da si podvržemo naravo in se poslužujemo njenih moči: pare, elektrike itd. Z drugim svetom napreduje tudi poljedelstvo, napreduje naj tudi življenje naših kmečkih ljudi. Naj bi se boljše hranili nego pred 100 leti, naj bi lepše stanovali, naj bi bili manj bolni, naj bi ne umiralo toliko otrok, naj bi ljudje dalje živeli. Vse to naj nam posreduje napredek v kulturi. Drugo: kino in radijo, tobak in alkohol, godba in ples, ni nobena kultura. Najvišje in najdragocenejše nam je seve sveto evangelje, nam je versko življenje.

je. A nadnaravnost ima za predpogoj naravo in zato je misijonar povsod, kamor je prišel, poleg krščanskega nauka učil ljudi obdelovati polje in izvrševati obrti, učil jih je in jih učil svetne kulture.

Kamorkoli je prišel misijonar, je postavil zraven cerkve šolo. Pred 1000 leti in dandanašnji ravno tako, ker brez šole kulturnega napredka ni. Treba torej da se zavedamo pomena dobre šole in zato treba da skrbno opazujemo vsako preuredbo na tem polju. Pred 40—50 leti in pozneje se je slovenska stranka ognjevit borila za versko in narodno šolo: ta boj je utihnil, privadili smo se novega reda. Ko se je v Avstriji odtegnila šola uplivu cerkve, je dejal papež Pij IX. o avstrijskem cesarju: „Pogubil bo sebe in svoja ljudstva“ — morebiti se je beseda uresničila. Na Dunaju so izmed 100 učiteljev samo še 3 kristjani. Z vso silo se je zoper obstoječi šolski red zaletela socialno-demokratska stranka. Izdal je Glöckl neke naredbe, katerih posledica je, da otroci, ko pridejo iz ljudske šole, ne znajo ne računati, ne znajo nobenega pravopisa. Temu neredu hoče vlada zdaj napraviti konec in napoveduje novo postavo.

Na Dunaju so zdaj poskuševali z vsemi mogočimi šolami: za naprej naj obstoje samo gimnazije, realke, realne gimnazije in za dekleta višji licej ter ženska višja šola. Tako je v Nemčiji in tako naj bo pri nas: srednje šole imajo namen, mladino pripravljati za visoke šole, torej se morajo toliko učiti, da bodo tam mogli slediti pouku. Na srednjih šolah se bo učilo več kakor do zdaj nemščineznanja materinega jezika. Nam Slovencem so na Koroškem vedno pravili, da se slovenskega jezika učiti ni treba, ker ga otroci znajo baje že iz doma. Realke se bodo razširile na osem let. Predlog pa ne pove nič, da bi bilo treba na realki verskega pouka, ki ga n. pr. v Celovcu na višji realki ni. Spodnji razredi raznih srednjih šol si bodo tako slični, da učenci lahko pre-

stopijo iz ene šole v drugo. In ne samo to, tudi meščanske šole se bodo tako uredile, da odlični šolarji iz meščanske šole lahko prestopijo v gimnazijo ali realko, ne da bi izgubili pri tem kako šolsko leto. Agitatorji namreč pravijo delavcem, da se jim godi krivica, ker njihovi nadarjeni otroci ne morejo študirati. Res je, da so talenti najlepši in največji, kar Bog podeli narodu. Ali če bi se kedo smel pritožiti, da otroci ne morejo v študije, bi bil to le kmet, ki nima s čim sina v mestu vzdržati, delavsko ljudstvo pa večinoma v mestu stanuje in zanj ni težje spraviti otroka na gimnazijo nego dati ga v ljudsko šolo.

Potem se bo v šolah spremenilo nekaj podrobnosti: latinski pouk se prične šele drugi semester prvega leta, pouk v grščini se začne v črtem, ne v tretjem letu. Latinščina se bo mogla poučevati tudi v spodnjih razredih realke. Višja ženska šola bo dekleta poučevala v ženskem gospodarstvu. V višjih licejih se bo od petega razreda naprej tudi latinščina poučevala. Posebno je pozdraviti, da nova postava odklanja skupno šolanje fantov in deklet, „koedukacijo“ in kjer za dekleta ni lastne šole, zahteva, da se zanje uredi posebni razredi.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Dne 24. in 25. maja se je sestal parlament, da se ponovno posvetuje o carinski zaščiti kmečkih pridelkov. Vlada in sedanja delovna večina parlamenta stojita na stališču, da se mora domači pridelek varovati pred tujo konkurenco in da se tuji pridelki uvažajo samo v toliko, koliko je potrebno. Varovati pa se mora tudi delavstvo, da dobi dela. Ako se to doseže, se bo kupna moč, zlasti kmetijstva dvignila in se razširil trg. O prosti trgovini, ki jo zahteva industrija, ne moremo prej misliti, predno je ne uvedejo tuje, večje in vplivnejše države. Dokler sosedne države ne odnehajo od carinske politike, bi opustitev te bila za državo

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Tisto noč Anka ni zatisnila oči. Pred seboj je videla vedno Robertovo podobo, ki ga je vzljubila z vso močjo prve deviške ljubezni, a zraven je morala gledati resen, otožen materin obraz. A ni se zmenila za njene opomine, sila mlade ljubezni jo je gnala k ljubljenu, saj on ji je bil vse.

Minul je lepi maj, osulo se je cvetje in nastopilo je poletje. Anka se je sestala večkrat z Robertom. Pri nekem takem sestanku mu je sramežljivo priznala, da ni več sama in prosila Roberta, da jo naj reši sramote. Robert je o-supnil in jo tolažil, a o kaki poroki ni hotel nič slišati, češ, sedaj še ni na to pripravljen in naj tedaj čaka.

Neizmerna žalost se je polastila njenega srca, a vendar je še upala, da se reši sramote. Robert je prihajal vedno redkeje na sestanke, nazadnje je docela izostal. Škodoželjna tovarišica ji je neki dan pošepetala na uho, da naj nikdar ne čaka na Roberta, ker on je našel pri Mažarjevi Faniki svojo uteho.

In tako je tudi bilo. Robert se je naveličal Anke, na kaj resnega nikdar ni mislil. Začel je zahajati bolj pogosto v Mažarjevo gostilno.

Bila je ena tistih mnogoštevilnih gostiln, ki so nastale v Kapli, ko se je pomikal ves promet čez Jezerski vrh skozi Kaplo na Koroško in dalje dežele.

Mažarjeva Fanika je bilo živahno dekle, gizdavo, ki ni vedelo, kaj bi vse storilo, da bi bolj ugajalo fantom. Sukala se je kakor vrtavka med gosti, za vsakega je imela zapeljiv pogled in sladko besedo. Zato je bilo tam tudi vedno vse polno gostov, posebno mladih.

Tudi Roberta je vleklo tja. Ker je bil gosposki, so si šteli Fanikini stariši v čast, da so pridobili takega gosta. Zato je imela hči še bolj proste roke; peljala je Roberta v posebno sobo, da mu ni bilo treba biti med drugimi gosti. Fanika, ki je poznala vse umetnosti zapeljive ženske, je kmalu tako omrežila Roberta, da je pozabil na Anko, posebno, ko mu je natvezla še laž, da je prej rada gledala sosedovega Tomeja, ki sedaj piha od jeze, da ga Anka ne mara več. Pisar je zahajal k Mažarjevim vsak dan in ostal tam dolgo v noč.

S svojim pretkanim vedenjem je vedela Fanika privezati Roberta popolnoma nase, dobrikavala se mu je in ga vzbujala k strasti, a zopet se mu je umikala in nalašč privoščila tudi drugim zapeljivim nasmejem. Vse to pa je delala s prebrisanim namenom, da zadobi čez Roberta vso moč, kajti želitev s takim ljubimcem bi ne bila napačna. Ona bo imela gostilno, on pa bo služil gotov denar, poleg tega pa bo še

imela vedno zabavo, ako ji bo mož predolgčasen.

Bližalo se je reberško žegnanje. Da bi se mogla Fanika pokazati tudi v javnosti s svojim častilcem in zadati Anki najhujšo srčno rano, je pregovorila Roberta, da gre z njo na Reberco in jo pelje tudi na ples kot svojo izvoljenko. Robertu sicer ni bilo dosti do tega, toda njenim zapeljivim besedam se ni mogel ustavljati. Tako je prišel na Reberco, sicer ne s procesijo, ampak pozneje, kajti za božje stvari mu ni bilo dosti mar. Kjer je le mogel, je zabavljaj čez cerkvene obrede in se iz njih norčeval. Sešel se je s Faniko po dogovoru pri kapelški muti. Bila je kaj gizdavo oblečena, svetlo krilo se je ovijalo njenega vitkega telesa, na prsih je imela obleko globoko izrezano, da je tembolj mamila njenega častilca. Na nogah pa je nosila najnovejše čevljičke, katere si je med potom večkrat popravljala in kazala pri tem drobne nožice, tako preračunjeno, da je še bolj vzbujala v poželjivem Robertu strast ljubezni.

Prišla sta na Reberco, ko je že minula služba božja. Šla sta h Grajnarju. Kmetijski fantje in dekleta se niso brigali dosti za ta dva gosposka, češ, to ni navada, da bi se taki u-mešavali med nas, tembolj pa se jih je razveselil gostilničar, videč, da pride k njemu grajski pisar kot gost.

(Dalje sledi.)

gospodarski samomor. Ukinitev trgovinskih pogodb ne zahteva nihče, a spremeniti se morajo v medsebojnih dogovorih tako, da omogočijo obstoj tudi lastnim ljudem. Največja važnost se mora polagati na to, da se konsum ne podraži, da pa kupna moč vendar pridobi in se razširi trg. Višje carinske postavke ne zahtevajo vedno večje cene, kar se vidi posebno pri mleku, katera cena zadovoljuje prodajalca in kupovalca. Čim več zmore kmetijstvo, tem več dela se najde, ker je kmet največji konzument in da delo in izkupiček obrti in industriji. Industrija greši, ako samo misli na zunanji trg in temu primerno diktira cene in pogodbe, ampak ozirati se mora tudi na notranji položaj. Kmetijstvo pa ne zahteva samo spremembe carine, ampak tudi zboljšanje davčnega vijaka in dajatev. Ako bi se moglo pridobiti celoten notranji trg za naše kmetijstvo, bi bilo kmečko vprašanje rešeno in kmetje bi imeli zadosti odjemalcev za svoje produkte. Pri industriji je to drugače. Tam bi imeli vsekakor še tedaj nekaj nadprodukcije, ko bi se povečal notranji trg, ker je v razmerju do števila preveč industrije in se mora gledati na izvoz. Ako se pa pravi, da plačuje kmetijstvo slabe plače, se pa to lahko zboljša samo tedaj, ako se kmetijstvu pomaga, da more životariti. Kmetijstvo je prišlo do takega siromaštva, da se lahko primerja z brezposelnim, razlika je samo ta, da ima brezposelni svojo plačo, a nič dela, kmet pa ima delo, pa nič plače. Ko vlada vsaj pri vladnih strankah že ta uvidevnost, je vendar upati, da se tudi praktično nekaj izdela, kar bo kmetijstvu v korist. — Vlada se je bavila tudi s šolskim vprašanjem. Kakor znamo, je uvedla zlasti socijaldemokracija dosti novotarij, ki jih je hotela razširiti na vse šolstvo. Vladne stranke se temu upirajo in naglašajo že obstoječe šole z malimi spremembami za povoljne. Zlasti se je hotela uvesti enotna srednja šola kot obvezna šola za vse. Na ta način bi odpadla meščanska šola, za katero pa glasujejo meščanski sloji, ker je za te kroge bolj praktična kot srednja šola ali pa nižja srednja šola, ki jo misli nadomestovati. Posebna važnost pa se bo polagala na to, da bo odgovarjala srednja šola nemškemu duhu in da bo središče celega pouka nemščina. Naučiti pa se mora en tuji jezik. Že v debati o gospodarstvu se je naglašala potreba ozkega stika z Nemčijo in če mogoče carinska unija, pri šolah pa ravno tako čim manj razlike v avstrijskem in nemškem šolstvu, ali z eno besedo, povsod se dela za praktičen anšlus. — Poštni nastavljenici se zopet potegujejo za zboljšanje gmotnega položaja in za boljši način napredovanja. Z ozirom na napredovanje se je poštna direkcija že malo udala, v drugih točkah pa je nepopustljiva. Strokovna organizacija napoveduje ostre korake, ako se zahtevam ne ustreže.

Angleška—Rusija. Kakor znano, se je vršila v prostorih sovjetske trgovinske delegacije v Londonu hišna preiskava, ker so Angleži domnevali, da špijonirajo njeni nastavljenici v prid Rusiji. Ko je izginilo nekaj važnih zaupnih dokumentov o angleški letalski službi, so zasedli angleški policaji poslopje in siloma odprli omare. Našli so več dokumentov, ki so se fotografirali v teh prostorih in prišli na sled tajni špijonaži. Komunistično propagando so hoteli razširiti posebno med posadke angleških ladij in jo zanesti zlasti med zatirane narode britskega imperija. Preiskava je nadalje dokazala, da se je vodila iz sovjetske hiše tudi vojaška špijonaža. Ruska vlada je odgovorna za delovanje trgovinske delegacije, ker določbe trgovinske pogodbe prepovedujejo vsako direktno ali indirektno propagando proti angleškemu imperiju. Angleška vlada je radi tega sklenila, da odpove trgovinsko pogodbo z Rusijo in zahteva odpoklic trgovinske delegacije in sovjetskega zastopništva v Londonu in odpoklic angleško zastopstvo v Moskvi. Ruska delegacija šteje okoli 250 členov in misli takoj odpotovati. Angleški parlament je to odločitev sprejel z večino glasov na znanje. Proti so glasovali osobito zastopniki delavstva, pa tudi industrijski krogi se čutili prizadete. Liberelec Lloyd George je naglašal, da ima 24 držav, med njimi Francija in Italija, stike z Rusijo in da se s prekinitvijo odnosov Angleška samo osmeši pred svetom. Rusi so ostali popolnoma hladni in naglašajo, da bo ta korak škodil edine angleški trgovini, poslabšal gospodarsko

stanje v Angliji in tako razvnel revolucionarno gibanje angleških delavcev. Rusija se je je la pogajati takoj z drugimi državami, katerim hoče odstopiti naročila in zlasti centralne evropske države še obetajo iz tega konflikta več ruskih naročil. Kar se tiče drugih držav, se misli edino Kanada postaviti na angleško stran, Francija pa je zadrževala pri obisku Rusa Čičerina v Parizu, da do sedaj nima nobenega povoda, zavzeti proti Rusom drugo stališče. Nemčija se zadržuje nevtralnno in pravi, kar je tudi mnenje vseh drugih držav, da radi tega ne pride do nobenega oboroženega spopada. Vendar ni neopravičena domneva, da se bo povečal spor med Anglijo in Rusijo na daljnem vzhodu, zlasti radi Kine, kjer se vpliv Angležev in Rusov menja. Začasno ima zopet severna armada, ki šteje okoli 100.000 mož in stoji pod vplivom Rusije, veliko moč in prodira proti južni nacionalni armadi, ki šteje okoli 60.000 mož. Vsekakor je ta spor največji dogodek zadnjega časa, ker se tiče največjih držav in tudi dveh različnih gospodarskih nazorov.

DOMAČE NOVICE

Rešitev manjšinskega vprašanja na Koroškem bo za mnogo ljudi trd oreh. „Bauernzeitung“ z dne 19. maja ponovno zagovarja nemštvo Glančnika, o katerem „Kärntner Tagblatt“ trdi, da je rojen Slovenec in da hoče biti nemški nacionalec. List sicer pravi, da Glančnik nikdar ni tajil, da je bindišar, da je pa bil nemško vzgojen in radi tega bolj zna nemško kot slovensko. „K. T.“ sicer narobe trdi, da nemškega jezika ne zna in je radi tega odklonil kandidacijo v deželni zbor, alinam je to lahko vseeno. Važno pa je to, da je Glančnik nemško vzgojen, akoravno je hodil v naših krajih v šolo, in to v take šole, o katerih se trdi, da so utrakvistične, torej ne pomenčujejo. Glančnik pa v tej utrakvistični šoli ni samo pozabil slovenskega jezika, ki ga je govoril kot otrok, ampak je po zatrdilu lista nemško vzgojen. Torej morajo biti šole v naših krajih, v ozemlju manjšine, vendar le take, da pozabi slovenski otrok v njih slovenski jezik in postane nemško vzgojen. Tu je pa z drugo besedo povedano samo to, kar smo vedno trdili in proti čemur se moramo boriti, da so naše šole pomenčevalnice in ne odgovarjajo potrebam manjšine. Pa tudi drugače biti ne more. Ako morajo poučevati slovenski učitelji nemško deco v nemškem jeziku v popolnoma nemških krajih, ki ga hvala Bogu razumejo, kdo bo potem poučeval slovensko deco? Ali nemški učitelji, ki slovenskega jezika ne razumejo, ali učitelji po vzgledu Glančnika, ki je rojen Slovenec, a ne zna slovenski? Pa si še gospodje okoli „Bauernzeitunge“ tolažijo slabo vest in pravijo, „da v „mešanem ozemlju“ ni redek slučaj, da otroci popolnoma nemških staršev na deželi ne znajo nemški, ko pridejo v šolo. Posli govorijo slovensko (bindiš) doma in delodajalci ter njihovi otroci so primorani storiti isto. Tudi otroci govorijo nemško s slovenskim naglasom še pozneje, ako ne pridejo v nemške kraje.“ Čudno moč mora imeti naš slovenski jezik. Iz šole je izgnan, po Nemcih zaničevan, pokvarjen, povsod se mu rogajo in vendar ima tako silo, da se nemški starši in njihovi otroci slovenizirajo, ako je v hiši slovenski posel. Čudimo se samo, da niso že vsi delodajalci postali iz tega vzroka, ki ga navaja „Bauernzeitung“, Slovenci, in da ni n. pr. v Celovcu, kjer je veliko slovenskih poslov, mnogo več slovensko govorečih delodajalcev in zlasti njihovih otrok. Take oslarije misli natvesti „Bauernzeitung“ svojim čitateljem, da bi jih ja opozorila na nevarnost, ki preti od slovenskih poslov nemškim gospodarjem! Značilno za pojmovanje manjšinskega čustvovanja pa je izjava, ki si jo bo tudi „Kärntner Tagblatt“ zapisal za ušesa, „da za pripadnost k narodnosti ni odločilno ime ali jezik, ampak priznanje ali pa dejanje“. To je v tem slučaju prav otroško naziranje in je norčevanje iz jezika, ki bi naj ne bil bistveni razloček med ljudmi. Na njegovo mesto se postavlja priznanje. Ravno priznanje pa ni nič trajnega in se ravna po političnem vetru, zato pa tega priznanja za narodnost ne moremo odobravati in

ga tudi Nemci na Tirolskem ne odobravajo. Tam poznajo Nemce samo po jeziku in ne po priznanju. S strahom se vpraša „Bauernzeitung“, kaj bi nastalo iz avtonomije, ako bi se še nadaljevala pot, da imenujejo nemški listi bindišarje za renegate. Moglo bi nastati, da se spreobrnejo v Slovence, kakor jih je rodila mati, in to mora „Bauernzeitung“ preprečiti. Zato tako zvijanje in taka bol!

Dosti izbire! V Celovcu se nahajajo sledeče zavarovalnice zoper požar in druge nezgode: Anglo-Elementar Vers. A.-G., Villacherstrasse 1. — Franco-Hongroise Vers. A.-G., Bahnhofstrasse 19. — Kärntn. Landes-Brand-schaden-Vers. Anstalt, Alter Platz 30. — Internationale Unfall- und Schaden-Vers. Ges., Alter Platz 9. — Versicherungs-Anstalt der österr. Bundesländer, Burg. — Providentia Vers. Ges., Burggasse 12. — Steirer Vers. A.-G., St. Veiterring 27. — Riunione Adriatica, Neuer Platz. — Sonciere, Allgem. Versicherungs Anstalt, Kardinalplatz 8. — Frankfurter Versicherungskonzern Union, Kaserngasse 17. — Phönix, Lebensversicherungs Ges., Paulitschgasse 15. — Fortuna, Lebens- und Rentenversicherungs A.-G., Villacherstrasse 1. Kakor se čuje, dajeta najboljše pogoje Franco-Hongroise in Riunione. Na veliko izbiro je treba misliti tedaj, kadar se sklepa zavarovalna pogodba ali se zavarovalnina zvišuje.

Marijanišče. Prošnje za sprejem v Marijanišče, kjer je preskrbljena večina naših dijakov, je treba vložiti do 15. junija.

Na letovišče! Kärntner Pressedienst poroča: Vsi obiskovalci rivijere in najvažnejših kopališč v Jugoslaviji, kakor Arandjelovac, Bled, Daruvar, Dobrna, Ilidje, Krapinske Toplice, Lipik, Rogaška Slatina, Rimske Toplice, Stubiške Toplice, Vranjska Bania, Varaždinske Toplice itd. dobijo 50 odstotni železniški popust, pa naj potujejo sami ali v družbi. Za vse druge kraje Jugoslavije velja 25% popust za posamezne potnike in 50% popust za družbo od 5 oseb, če v eno smer vozijo vsaj 500 km in se na isti progi vrnejo ali pa napravijo 1000 km pota. Če potujejo obiskovalci rivijere ali kopališča po isti poti nazaj, lahko dobe cel vozni listek v prometni pisarni Dunaj, I., Seilerstätte 30, palača jugoslovanskega poslanstva, ali pa na obmejni postaji. Ako ne potujejo po isti poti nazaj, pa naj dobe v imenovani pisarni kupone za 50% popust, ki jim omogoči potovanje v vsaki smeri. Ti kuponi se izdajajo samo v imenovani prometni pisarni. Dokazati pa je treba, da je bil obiskovalec najmanj 14 dni v Jugoslaviji, ako hoče uživati te ugodnosti. Potrdila se izdajajo od kopališčnih uprav, občin ali prometne pisarne na rivijeri in sicer na formularih, ki se dobe za 5 dinarjev v prom. pisarnih ali kolodvorih. Potniki, ki reflektirajo na 25% popust morajo kupiti eno celo in polovično karto in jo shraniti za pot nazaj.

Pustrica. Kdor pozna Pustrico, se bo gotovo čudil, da smo dobili samo tri glasove pri volitvah, akoravno je po pretežni večini slovenska fara. Uvedla pa se je nemška pridiga in od tega časa ne čujemo ne v cerkvi in ne v šoli slovenske besede. Plačevati pa smemo. Slovenci živimo puščavniško življenje. Nima mo slovenskega berila in nobenega razvedrila, govorimo pa med seboj še vedno slovensko. Ko bi se mogli organizirati, bi postalo kar boljše, pa Nemci bi tedaj najbrže napravili „Anšlus ans Lofntol“. — Dne 11. maja pa so udrli tatovi v trgovino mešanega blaga na Pustrici in jo izropali. Od tatov panj sluha ne duha.

Bilčovs. (Po volitvah.) Minul je boj in naši hrabri nevstrašeni borci za vero in jezik naših dedov lahko ponosno zrejo na njihove uspehe. Dasi so nekateri izmed naših vrst prelomili zvestobo sebi in rodu ter naselili vabam naših nasprotnikov in postali dezertarji ali pa stali preprižanih rok ob strani, vendar naše število ni padlo. Danes lahko naši volilci s ponosom in zaupanjem gledajo na naša dva poslanca, ki nas zastopata v deželnem zboru koroškem. Storili so volilci svojo dolžnost in lahko oni tudi zaupajo našim poslancem, da bodo zastopani po možeh, ki se na merodajnih mestih ne boje, se potegnili za pravice našega rodu in za koristi našega kmeta in delavca.

Severno od Drave. (Dopis.) „Koroški Slovenec“ pravi v svoji 18. številki, da so kraji severno od Drave pri volitvah nazadovali. Temu se mi, ki prebivamo tukaj, niti ne čudi, ker prihaja v listu iz naših krajev malo dopisov. Nimamo volilnih shodov, ne avtomobilov, kočijažev in konjev kot nemške stranke, in tako smo komaj zvedeli, kdaj so volitve. Še volilne listke smo težko dobili in nemške stranke so napravile zmedo, ker so vse pred volitvami znale slovensko. Poslale so pa tudi dosti govornikov in še take, ki so govorili slovensko, da so nas lažje vpregli pred nemški voz. Pa smo še kljub temu zadovoljni. (Treba se bo navaditi tega, da je ob takih slučajih potrebno, da se vsak sam zanima in pomaga, ker vodstvo nima zadostno število moči na razpolago, da bi se obiskali vsi kraji. V nekatere pa celo ne more. Zato se iščejo sotrudniki, ki pomagajo. Kritika je dobra, pa mora človek tudi sam prispevati pri delu. (Op. ur.)

Št. Jakob v Rožu. (Novi gasilni dom.) V zadnjem dopisu o tem se je urinila pomota. Moralo bi stati: Po blagoslovu je za požarno brambo mnogozaslužni, požrtvovalni načelnik g. Franc Pečnik pristrčno pozdravil vse goste. Za njim je g. Janko Lepušic v daljšem, dobro zamišljenim, navdušenim govoru govoril o pomenu in namenu požarne brambe. — Binkoštni ponedeljek obhaja naša Marijina družba dvodesetletnico, kar se je ustanovila. V društveni dvorani bo ob 3 igra sv. Neža. — Naprihodnjem sestanku izobraževalnega društva 26. junija bodeta govorila č. g. župnik iz Podgorij in M. Amruš.

Hudi kraj. (Nesreče.) Ogenj je pri nas velikokrat napravil škodo. Lanskega leta je pogorelo poslopje pri Reberniku, ki je bil slabo zavarovan, z vsem pohištvo vred. Pozidal je nanovo. Letos pa je 18. majnika izbruhnil požar pri Brezniku ter hitro vpepelil hišo in gospodarsko poslopje. Ker ni bilo vode, ni bilo misliti na rešitev, akoravno se je zbralo veliko ljudi. Bila je mogoče najstarejša hiša v tem kraju in štirikrat prezidana. Imela je še dimnico, katerih je čimdalje manj. Stari oče je že 80 let star ter še vedno priden in delaven. — Tudi toča in nalivi so nam že škodovali, pa še kakšna nesreča pri konjih ali živini se vrini vmes, da imamo več skrbi. — Pri volitvah pa je manikalo precej volilcev v volilnem imeniku, ker je tudi nesreča svoje vrste. Uradniki najbrže mislijo, da se zato plačujejo, da le-narijo.

Kazaze. Ženske žalujejo po kumarcah, ki jih je slana pomorila. Tudi orehe, ki so dobro obetali, in mnogo sadja, je mraz pokončal. Fižol je uničen, škodo je trpela koleraba, koruza in zgodnji krompir. Krompir letos plačujejo domačini in sosed po 15 g. lani je bil po 11 in 12 g. Čital sem, da kura nese 10 dkg težka jajca. Tudi pri nas se je zgodilo čudo, da je znesla kura troje jajc z dvema rumenjakoma. Piščeta delajo gospodinjam skrbi, ker jih odnašajo vrane in mačke. Posebno ganljivo je pa to, da je mačka odnašala piščata in jih grela v svojem gnezdu, ko so ji mačeta prišla proč. Materina ljubezen išče nadomestila za otroke.

Celovec. (Razno.) Načelnik kmečke bolniške blagajne g. Franc Scheliessnig je svoje mesto odložil. Njegovo mesto je prevzel g. Lovrenc Plaš, pd. Tomaže v Žihpoljah. — Dne 19. junija se vršijo v Celovcu tekme srednjih šol pod predsedstvom ministra za prosveto in dež. glavarja. — Gdč. Hilda Crozoli iz Solnograda je napravila pri dež. vladi izkušnjo za stavbenega mojstra. To je prva ženska tega poklica v Avstriji. — V Celovcu je po cestah in parkih izvzemši Križne gore 2810 dreves, večinoma kostanjev. — Prostovoljna požarna bramba je bila klicana v mesecu aprilu 92krat. Prvo pomoč je prinesla v 15 slučajih in prevozila 75 bolnikov. — Prošnje za izkušnjo v gimnazijo v Beljaku je treba vložiti do 20. junija. Kolek 1 Š. Sprejemni izpit se vrši 1. in 2. julija. — Tukajšnji fotograf Schöpf je povozil z avtom pri Mostiču neko žensko, ki je bila takoj mrtva. Izza voza, ki je stal na cesti, je skočila direktno pred avto, ne da bi je bil prej fotograf videl. Nesrečen slučaj!

Tinje. (Razno.) Lansko leto smo imeli samo en požar, letos pa že tretjega. Meseca aprila

je pogorelo poslopje Jožefa Turner-ja, Plaže-ja pod Humom, ki je že do sedaj nekoliko pozidal. Dne 9. majnika pa se je vnelo pri Stropaju na Lesinah. Kljub temu, da so bile samo tri ženske pri hiši, se jim je posrečilo ogenj udušiti. Sedaj pa se je nekdo oglasil in rekel, daje gospodinja sama zažgala in ko jo je zgrivalo, zopet pogasila ogenj. Prišla pa je ravno od majniške pobožnosti in se vlegla spat, ko je ogenj izbruhnil. Proti takemu sumničanju je na mestu sodnijska pot. — Dne 24. maja pa je zgorelo poslopje županove druge kmetije pri Bukovniku, ki je najbližji sosed Stropaja. Dve-ma prebivalcema je zgorelo skoro vse imetje. — Slana je napravila tudi pri nas precej škode; pa slično se poroča tudi iz drugih krajev. — Po noči od 22. na 23. majnika je bilo vlomljeno pri Živu v Rakolah in okradeno precej svinjskaga mesa, klobas, tri žepne ure, obleka, čevljev in nekaj denarja. Tatu še niso dobili. — Nova električna luč je posvetila v vas in krasi cerkev. K majniški pobožnosti ljudje še radi prihajajo.

Št. Vid v Podjuni. (Razno.) G. Pavlič se razburja in pravi, da že 25 let ni bil v Galiciji in da dopisnik z očitnimi lažmi podpihuje nemir in sovraštvo v občini. Kdaj je bil v Galiciji, nas ne zanima in ga po tem tudi nismo vprašali. Zdaj vsak čitatelj lahko presodi, komu je treba „pristriči dolgi lažnjivi jezik“. Z zavijanjem se je hotel oprati pred landbundovskimi pristasi. — Dne 21. majnika se je vršila občinska seja. Že dolgo se bavi občinsko zastopstvo z zavarovanjem desnega brega Bele vzhodno od Belskega mosta. Vsled poplave je pot iz Bele na most deloma odnešena in obstoja nevarnost, da bo glava mosta o priliki slične povodnje odnešena in bo pričetek mosta stal v vodi. Delo se odloži, dokler ne pride napovedana komisija zveznega ministrstva in deželne vlade, ki bo pregledala Belo v svrhu proglašitve za hudournik, in to na prošnjo vseh prizadetih občin. — Rajoni glede pregledovalcev živine in mesa se odpravijo. Vsak pregledovalec ima na razpolago celo občino. Odbor smatra, da sta dva pregledovalca za celo občino zadosti in da je nastavev tretjega nepotrebna. — Za popravilo poti Mlinče-Bela se pozovejo interesi, pot od Breznika v Podkrinj pa občina ne prevzame v svojo oskrbo. — Sprejme se, predlagati razlastitev poti iz Bele v Zased, ki ga rabijo Belčani po odplavi vaškega zasebnega mosta čez Belo. — Dve osebi se sprejmeta v občinsko domovinsko zvezo, tretji pa se da zagotovilo sprejema. — Pri Pirnatu v Goričah se napravi odvodni cestni kanal. — Babici Marjeti Povoden se dovoli izvrševanje obrti neomejeno. Okrajna babica ostane Marjeta Habernik za po deželnem zakonu določene kraje. — Požarni brambi v Kamenu se dovoli 1000 S podpore. — Govori se tudi o konjedercu (šintarju) in o predpisani tarifi. (S tem se bomo v listu še bavili.) — Ko se rešijo še nekatere ubožne zadeve, se seja zaključí.

Škocijan. (Zaključek igralne sezone.) Na kvaterno nedeljo dne 12. junija vprizorijo naši igralci lepo igro „Domen“ pri Rušu v Samožni vasi ob treh popoldne. Ker bo to zadnja igra v zimski sezoni in nastopi naše marljivo društvo svoje poletne počitnice, ki trajajo do 12. novembra, se vso občinstvo najvljudnejše na udeležbo vabi, da s tem še enkrat pokaže našim igralcem, kako visoko jih ceni za lepe prireditve. Po igri bodo nastopili tudi pevci in skrbeli z znanimi izbornimi glasovi za razvedrilo. Kdor je že enkrat slišal doneti našo milo pesem po dvoranah Ruša, ta bo tudi sedaj prišel. (Igralcem bi od srca želeli, da bi se mogli oddahniti kje na morju, ali naše poletne počitnice so večinoma samo pomnoženo delo na polju. Op. ur.)

Ponikva pri Pliberku. Dne 28. aprila t. l. smo položili na libuškem pokopališču k zadnjemu počitku Jožefa Godec, pd. Bošanka. Rajni zasluži, da se ga spomnimo tudi mi. Mirna duša kakor je bil, v vsem svojem življenju ni prizadejal komu hudega, a vendar ga to ni rešilo preganjanja. Nahujskani zaslepljenci so po plebiscitu grozili 70letnemu starčku, da ga ubijejo, ter mu drugače nagajali na vse mogoče načine; z gnojem so mu vrata zadelali itd., vse to pa samo radi tega, ker ni tajil, da je Slovenec. Ostal je do smrti zvest svojemu teptanemu narodu. Lahka naj ti bo zemlja slovenska!

Šmarjeta v Rožu. Kruta neizprosna smrt je ugrabila iz naših vrst enega izmed najboljših. Dne 17. t. m. je umrl po težki operaciji v celovski bolnici France Križnik, pd. Bolterjev na Dobravi, star komaj 21 let. Rajni je bil prepeljan iz Celovca in smo ga pri številni udeležbi ljudstva v četrtek izročili materi zemlji. Domači g. župnik se je poslovil od njega v krasnem nagrobnem govoru in šmarješki pevci so mu zapeli na grobu lepo žalostinko. Tudi kočuska požarna bramba je polnoštevilno izkazala rajnemu članu zadnjo čast. V prerani grob je legel nadebuden mladenič; smrt nam je vzela bodočega narodnega delavca, Boltarjevi hiši bodočega gospodarja, staršem pridnega, skrbnega sina; bratu in sestri ljubega brata. Sladko počivaj, dragi France, v rodni zemlji, naj bi ti bila ta slovenska zemlja, ki si jo tako ljubil, lahka! Boltarjevi rodbini pa izrekamo naše najiskrenejše sožalje.

ŽENSKI VESTNIK

Najdragocenejša dota.

Kar v mladostnih letih
naukov, zgledov lepih
položila mati
je v ljubezni blagi
mi v srce, najlepši
dota, najkрасnejši
dar je mamke moje.

*

Sreča mladine in sreča naroda ima svoje središče v materinem srcu. Mati.

Spomini na nageljček.

Ko so nosili v Rožni dolini na Koroškem narodno nošo, in to je bilo že tudi pred letom 1800, pač šopek na prsih ob času cvetlic nikdar ni smel manjkati. Navadno je krasil prsa žensk šopek iz nageljčka, rožmarina in roženkravta. To je bilo moderno. Stara mama, Prmožinja na Mačah, pri Svečah, Mojca Permož, so rojeni leta 1848 pri Andreicu na Mačah. Mati Mojce Permož, rojena Andrejčič, so bili rojeni leta 1790.

Leta 1860 so povedali mati, rojeni pri Činkovcu v Št. Janžu, svoji hčerki vse natančno, kako da so se oblačile Rožanke v tem stoletju in da šopek na prsih ob cvetju rož nikdar ni smel manjkati. Skoro ni bilo nobene hiše v Rožni dolini od leta 1800 pa do leta 1860, da ne bi se gojil nageljček.

V pesnih se kaj rad opeva nagelj.

Daj mi rožmarina deva,
daj mi roženkravt,
nagelj vtrgaj v oknu temnem
in ga mi dai...

Brat je podaril svoji sestri, oskrbnici, ki je gojila z vso ljubeznijo krasne nageljčke, sledečo kitico v spomin:

Da bil bi nageljček rudeči,
na prsa tebi bi se spnel
na srcu tesno ti sloneč,
da te le ljubim bi zapel...

V zbirki pesmi: „Nageljni“ za mešane in moške glasove je najlepša, jako priljubljena pesem: „Rožmarin“. Nageljni, uglasbil Ivan Ocvirk v Ljubljani 1904, samozaložba. — Tisk J. Blasnika naslednikov.

Ko so bivali duhovnik presvetega Srca Jezusovega, preč. g. Ivan Žel kot kaplan v Tinjah pri mil. g. proštu Gregorju Einspielerju, tedaj so naučili preč. g. Žel pevce pesem Rožmarin in še mnogo, mnogo drugih pesmi. Ob prostem času so igrali č. g. Žel harmonij, pevci pa so se učili pesmi.

Z vso ljubeznijo so gojili mil. g. prošt Gregor Einspieler nageline in tudi drugih krasno negovanih cvetlic je bilo po hodnikih, oknah in v jedilni sobi vse polno. To je bil pravi idealni, nežni dom petja in cvetja. Mil. g. prošt so z malo kanglico sami prilivali cvetkam mlačno vodo. Kadar so prišli gostje v proštijo, tedaj je kaj rada nečakinja mil. g. prošta podarila gostu nagelj v pozdrav in spomin. Tudi nečakinja Zala je ljubila nagelj in petje. V jedilni sobi so pozdravljali goste sredi jedilne mize v krasnem šopku zloženi nageljni.

V Železno Kaplo pride pogostokrat na letovišče v svojo vilo blaga družina doktor Šu-

manova. Gospa mama Zofija Šumanova in plemenito vzgojeni gospod medicinec, sin Pavle Šuman sta imela ob cvetju nageljnov na prsih pripet nagelj. Zvečer pa sta djala skrbno šopek v mrzlo vodo, da je bil še za rabo prihodnji dan. Tudi temno rudeče gorske nageljne sta kaj rada utrjala mati in sin. Med cvetjem je visela slika Šumanovega Pavla v napolnjeni cerkveni dvorani v Beogradu. Trije govorniki so opisali delo in pomen komaj 22letnega akademika belgrajskega. Po žilah blagega gospoda Pavla se je prelivala tudi Koroška kri. Gospa Zofija Šumanova, mama plemenitega mladenciča, so Korošica in sicer hči umrlega gosp. deželnega nadzornika Gobanza v Celovcu.

S pomočjo nageljnov se učijo tudi otroci doma pri mami in tudi v šoli šteti. Otrok šteje: Eden nagelj, dva nageljna itd.

Nagelj mi je bil vedno ljub.

G. generalu Majstru sem podarila tudi enega in še več drugim gospodom ob priliki shoda. Tudi za g. doktorico Angelo Piskernik je bil pripravljen nagelj. A ta dan delavni gosp. doktorici ni bilo mogoče priti v našo sredo.

Večji šopek nageljnov sem izročila v rožanski narodni noši laškemu zastopniku antantne komisije leta 1920 z besedami: „Un saluto di cuore dalle Slovene.“ Vsi domačini, ki so pozdravili pri prvem sprejemu antantno komisijo, so imeli pripet nagelj na prsih. Spomini, le hitite nazaj...

Ko so bivali še mil. g. prošt Valentin Limpl v Kapli ob Dravi, tedaj so viseli velekrasni nageljni v prvem nadstropju iz srednjega okna.

Brat piše sestri, bil je med vojno po nedolžnem zaprt:

Poslala si nagelj mi v ječo,
Pa revček je hipno zbledel —
Al ve, da mi z barvo rudečo
Bol srčno na novo bi vnel?

Potovale sva s teto čez Ljubelj na Brezje k Mariji Pomagaj. Ljubelj je vas v ljubeljske dolini, to je stranska dolina Rožne doline. Ko sem šla skoz ljubeljsko dolino, sem videla skoro iz vsake hiše viseti dolge, bujne, košate, krasne, mnogoštevilne nageljne. Toliko število tako velikih, lepih nageljnov še nisem videla v nobeni vasi. Kadar je v Brodeh ali v Ljubelju pranganje, tedaj je navada, da ima vsaka devica pušlec z nageljna, rožmarina in roženkavta v roki ali na prsih. Tudi v Slovenjem Plajberku je ta navada.

Torej, kdo še kaj lepega ve o nageljčkih, naj sporoči v ženski vestnik „Koroškega Slovenca“.

Vsem ženskam pa pošlje nageljček priscnih pozdravov
Mati.

GOSPODARSKI VESTNIK

Kmečke mesnice.

(Konec.)

Kmečka mesnica pa bi morala samo obstati kot zadružna mesnica, torej kot mesnica, katero sicer opravlja izkušen mesar, ki pa ni drugega kot nastavljenec zadrage. Odjemalec je seveda vsakdo. Za potreben prometni kapital, ki ne znaša več kot približno 1500 šilingov, pod pogojem, da je mesnica že izdelana, skrb za družniki in je potreben radi tega, ker se meso oddaja tudi na knjižice, ki se mesečno poravnajo. Gledati je treba seveda posebno na krajevne običaje, ker mora tudi kmečka mesnica biti tako vravnana, da vzdrži konkurenci mesarjev, ki se navadno strnejo, da skupno letijo šturmi proti vsakemu novemu podjetju, ki bi izviralo od kmetov samih. Trezen odbor, kateremu pripada naloga, skrbeti za dobrobit zadrage, je predpogoj in le prečesto se dogaja, da škodujejo brezvestni ljudje, ki se postavijo, celi zadružni misli. Zato pa se mora napraviti pogodba med odborom in nastavljenecem, ki točno označuje zlasti vprašanje plače in delokrog, da se izogne samolasti nastavljenca, ki bi hotel gledati na svoj žep. Kjerkoli se je že ustanovila zadružna mesnica, se je pokazalo, da so se dosegli s časom isti pogoji, kot so jih stavili drugi mesarji glede prodaje in oddaje, to bi pa naj ne bil povod, da ljudje odpadajo od organizacije, ker ta je šele povzročila, da je vplivala na druge. Ko je doseženo ravnotežje,

je samoobsebi umevno, da ne more tudi kmečka mesnica iti preko gotovih mej, ki jih stavijo producenti in konsumenti, ali to ravnotežje šele priča o zdravem gospodarskem razvoju, ki ne trpi hitrega skakanja cen in povzročja, da se vse prilagodi razmeram. Dejstvo pa, da si kmetje sami lahko vstvarijo nekaj, kar jim koristi, je tako velikega pomena za razvoj gospodarstva, samozvesti in zadružništva, da je ta vpliv na posameznika že več vreden kot par krajcarjev, ki bi mogoče šli v škodo v slučaju največjega skupnega pritiska nasprotnih krogov. V slučaju, da rastejo cene živini na prostem trgu, mora seveda stremeti tudi kmečka mesnica za tem, da ne ovira z nizkimi cenami mesa razvoj cen in to bo lahko storila, ako zasleduje trgovino. Kmetje pa ne smejo pričakovati čudežev in nuditi samo najslabše blago, ker odjemalci gledajo v prvi vrsti na kakovost, in radi tega je potrebno, da se stavijo za sprejem živine v klavnico isti pogoji, ker se namreč prodaja boljše blago boljše kot slabše. Kjer se bo gledalo na to, bo zadružna misel lahko pridobivala na vplivu in koristi za kmete.

Tržne cene. Celovec: Voli 1—1,20, plemenske krave 1—1,30, pitane krave 0,70—0,90, pitani prašiči 2—2,40, plemenski prašiči 2,30—2,80 Š za kg žive teže. Žito: pšenica 42, rž 38, ječmen 36, oves 32, ajda 38, koruza 28, grah 120, leča 110 g za kg. Sladko seno 14, kislo 7,50, slama 4,50 Š za metercent. Zelen fižol 40, krompir 25, zelje 60, repa 60 g; goveja mast 6,80, čajno maslo 6, prekajena slanina 5,40, svinjska mast 3,40, sladka smetana 3,40, kisl smetana 2,40 Š za kg. Liter mleka 44 g. Velikovec: Biki 1,20—1,30, pitani voli 1,30—1,40, vprežni voli 1,10—1,20, junci 1—1,20, krave 0,60—0,90, telice 0,90—1,20 plemenske svinje 2,60, plemenski prašiči 2,40, ovce 0,60—0,90, koze 0,30—0,40 Š za kg žive teže. Jajce 10—14 g, sirovo maslo 4,40—4,80 Š, pšenica 41, rž 37—39, oves 32, ječmen 42, ajda 42—43, krompir 16 g za kilogram.

RAZNE VESTI

Mestna mladina.

Na Dunaju je predsednik mladinskih zvez msgr. Fried povedal voditeljem katoliške mladine to-le: Na naši mladini strašno veliko manjka. Naše katoliške (namreč organizirane) mladine je le majhen del. Večina tudi ni v socialdemokratskih organizacijah ali pri velenemcih, večina sploh nikjer ni. Ta mladina ima svoj poseben način življenja, svoje lastne ideale. Hočejo lepo napravljene biti, dobro jesti in piti, stremijo po zabavah in veselju. To mladino najdemo povsodi, na velikih igriščih, v Dunajskem gozdu, na ulicah, v gostilnah pri vinu in pivu. Skupno so fantje in dekleta ter se hočejo samo zabavati. Tu pa pride fantu dekletu ravno prav in dekletu fant ali gospodič. O globljem čustvu, o poštenosti ljubezni, ki misli na prihodnje življenje, na lepe in težke dolžnosti v družini ni govora, oni hočejo imeti svojo zabavo, svoj kratek čas. To je hrepenenje naše mladine: nič ali ne veliko delati, dobro imeti, življenje v vseh oblikah uživati. To je strašna nevarnost, kajti iz te mladine ne more zrasti zdravo ljudstvo; taka mladina v javnem življenju ne bo mogla izpolnjevati svoje dolžnosti ali pa se bo celo nagnila na ono stran, ki ne pozna nič drugega kot materijo, če jo še v tako lepih besedah povzdigujejo kot kulturo. Mladina ni sama kriva tega, ampak manjka že vzgoja pri starših, v družini. Goethe pravi: Starši bi mogli roditi vzgojene otroke, ko bi bili sami vzgojeni. Starši puščajo vajeti iz rok, ubogajo otroke, ko ti komaj morejo stati na svojih nogah, potem pa naj se še čudimo nad nebrzdano mladino. — Tožbe pa prihajajo tudi z dežele. Stari možje se čudijo nad obnašanjem mladine, in prizori, ki jih opazujejo. Zdi se, kot bi ne bilo več očetovske oblasti, nič več hišnega reda, nič več resnobe v vzgoji. Treba nam je resnih naukov o vzgoji. Mladina se mora pripravljati k čitanju dobrih knjig in za vzgojo se moramo resno pobrigati!

Drobne vesti. Na svetu je 1864 milijonov ljudi. Leta 1800 jih je bilo 775 milijonov. — Na Dunaju se je ustanovila nova stranka, ki se imenuje: Komunistenpartei Oesterreich-Oppeposition. Naslanja se na soc. demokrate. — V Berlinu je bil odprt 11. sešatek zveze lig Društva narodov. Na dnevnem redu je vprašanje nemške narodne manjšine na južnem Tirolskem. — Od 5.—19. junija se vrši na Dunaju slavnosten teden, ki se bo odprl pred rotozjem s sodelovanjem 4000 pevcev. — Zagrebška carinarnica je obsodila neko Nežo Ljubej iz Maribora na 300.000 Din. globe ali 2 leti zapore radi tihotapstva saharina iz Avstrije. — Ob priliki dvanaestletnice vstopa Italije v vojno je obiskal italijanski kralj Trst. V luki se je zbralo 40 bojnih ladij in več drugih. — Dva angleška letalca, ki sta hotela doseči Indijo, sta se morala po 32 urah nepretrgane vožnje spustiti na morje. Rešila ju je neka angleška ladja.

Za tiskovni sklad so darovali: Egartner Ančka 1; Kralj Urška nabrala pri kapelških naročnikih 4; neimenovan Slovenec, ker so pri volitvah Slovenci v Celovcu napredovali 4; Gozdni mož v Št. Jakobu 1; Breznik Štefan, Lečja gora, 4; Schweiger Rupert, Št. Janž, 3; Strauss Josip, Dob. 2; Petrič Ivan, Št. Ilj, 2; Hranilnica in posojilnica Št. Jurij na Zili 6; Josip Krvina, Šmilhel, 2; neimenovan, Brnca, 2; neimenovan v Skočidolu mesto venca na grob g. župnika Antona Gabrona 20; Josip Krvina, Šmilhel, 3 šilinge. Mesto venca na grob mil. g. prošta Einspielerja so darovali: dr. Ilau-nig 50, Spatzek 100, dr. Ravnik 100, sreski poglavar dr. Ipavic 50, sreski poglavar Mlakar 20, poslanec Žebot 30, kaplan Krevh 20, župnik Zavadlal 10 dinariev. vsi v Mariboru.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Bilčovsu, registrirane zadrage z neomejeno zavezo“, ki se vrši

dne 12. junija ob 3. uri pop. v Bilčovsu.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Pismo poročilo načelstva o nastavitvi zlate začetne bilance.
3. Odobritev zlate začetne bilance.
4. Sprememba pravil (§ 2, 6, 10, 28, 42).
5. Poročilo in odobritev računskega zaključka za leto 1926.
6. Volitev načelstva.
7. Slučajnosti.

77

VABILO

na igro

Pozna pomlad

žaloigra v petih dejanjih

ki jo uprizori Izobraževalno društvo v Dobrli vasi
na binkoštno nedeljo, dne 5. junija ob
3. uri popoldne v društvenih prostorih.

K obilni udeležbi vabi ODBQR.

(Skodle (šindeln))

okrog 8000 komadov, prodam po ugodni ceni.
Mihael Plaš pd. Brod na Gori pri Vetrinju.

74

POCENI PRODAJ POSESTVO,

sestoječe iz stanovanjskega in gospodarskega poslopja, 2 oralo posetje, 7 oralo travnikov in gozda, redita se lahko dve kravi in nekaj svinj, in voda je pri hiši.

Več pove Jakob Offner na Beli, pošta Galicija.